

PRÀCTICUM:
DOCUMENT 3 – CRÈDIT DOCUMENTARI
1r SEMESTRE 2011/12
ALUMNE: XANDRI I MOLAS, LLUÍS

1. Té alguna responsabilitat el nostre client, PING, pels danys que van sofrir els productes durant el transport marítim ?

L'element essencial per conèixer sobre les responsabilitats del nostre client, PING, en relació a aquest assumpte, ens cal recórrer als INCOTERMS, que són uns criteris específics sobre la distribució de les despeses i de les responsabilitats –entesos com a assumptió de riscos- entre les parts venedors i compradora en un contracte internacional.

Tot i no tractar-se d'un contracte estrictament internacional, ja que malgrat que les mercaderies viatgen directament de la República Popular de la Xina al port de Barcelona –i en aquest sentit cal considerar-lo inequívocament com a trànsit internacional de mercaderies- les dues empreses (compradora i venedora) són espanyoles, i segons consta expressament sotmeses al Dret espanyol, el sotmetiment de les parts a les condicions CFR (Barcelona) (ed. 2010), les quals -per altra banda- són d'acceptació voluntària per a les parts, ens determinen quina és la distribució dels riscos entre venedor i comprador.

En aquest cas, i segons les condicions esmentades, la part venedora és qui assumeix les despeses de transport, però no assumeix el risc pels danys o la pèrdua de la mercaderia després de la càrrega i despatx d'aquesta. Així, aquets riscos en les condicions INCOTERMS CFR 2010 qui els assumeix és la part compradora des del moment en que la mercaderia passa la borda del vaixell, i que en qualsevol cas aquesta hauria d'haver contractat la corresponent assegurança de transport, diferència principal entre les condicions CFR i CIF, ja que mentre en la primera l'assegurança va a càrrec de la part compradora –que és a l'hora prenedora i beneficiària-, en la segona dita assegurança va a càrrec de la part venedora, que n'és la prenedora, tot i que la beneficiària n'és la part compradora, ja que l'entrega de la mercaderia ja s'ha dut a terme en el moment de la càrrega al vaixell.

Tal i com consta en l'informe pericial encarregat per la mateixa societat VALPY i al qual es va adherir el nostre client, la conclusió és molt clara, i determina que els danys es varen produir durant el trajecte marítim, això és una vegada produïda la càrrega i el despatx, per la qual cosa qui n'assumeix el risc és VALPY i no el nostre client, PING.

PRÀCTICUM:
DOCUMENT 3 – CRÈDIT DOCUMENTARI
1r SEMESTRE 2011/12
ALUMNE: XANDRI I MOLAS, LLUÍS

No obstant això, val a dir que l'INCOTERM CFR –que és exclusiva per al transport en vaixell, ja sigui marítim o fluvial, no es considera apropiada per a transports a realitzar mitjançant contenidors ni tampoc per al transports a granel.

2. Té alguna responsabilitat el nostre client, com a venedor CFR, en relació amb els problemes que s'han presentat a la duana espanyola ? Té alguna obligació de col·laborar amb VALPY en la solució del conflicte plantejat amb els certificats d'origen ?

Com ja s'ha dit anteriorment, les condicions INCOTERMS determinen la distribució de despeses i la transmissió de riscos en els contractes de compravenda internacionals.

Entre les despeses i riscos que es contemplen en les condicions INCOTERMS hi ha els pas de duanes. En el cas de les condicions CFR –com de fet en totes elles, llevat del cas de les DDP- el pas de duanes és responsabilitat de la part compradora.

Així doncs, en el supòsit que ens ocupa semblaria clar que la responsabilitat del pas de duanes és qüestió de la part compradora, això és de VALPY, i no del nostre client PING.

De la documentació consultada no es constata cap tipus d'obligació per part de PING de col·laborar amb VALPY en ares a solucionar el conflicte plantejat en relació als certificats d'origen. No obstant això, i atès que segons informa PING la solució es possible simplement parlant amb el fabricant xinès, el més assenyat semblaria establir aquesta col·laboració entre comprador i venedor, per una banda pel joc de la bona fe empresarials i, per altra, perquè podria dur a evitar el trasllat d'aquest conflicte a la via judicial.

3. Pot negar-se el Banc a abonar l'import del crèdit documentari en les circumstàncies descrites ? En general, quines causes o excepcions podrien justificar la seva negativa al pagament ?

De la informació facilitada per PING s'extreu la conclusió que la documentació aportada davant del Banc d'Inversions SA (banc emissor) és la necessària per a poder procedir al cobrament de la quantitat de 850.000,00 Euros, i que a més aquesta fou entregada en temps i forma.

PRÀCTICUM:
DOCUMENT 3 – CRÈDIT DOCUMENTARI
1r SEMESTRE 2011/12
ALUMNE: XANDRI I MOLAS, LLUÍS

Dit això, es constata que no existeix motiu aparent que justifiqui l'actitud del Banc d'Inversions SA de no fer efectiu l'import del crèdit documentari a favor de PING.

Arribats a aquest punt, cal fer algunes consideracions en relació a les Regles i Usos Uniformes per a Crèdits Documentaris (UCP 600), que cal entendre com a determinants per poder afirmar que el Banc d'Inversions SA no pot negar-se a abonar a PING l'import del crèdit documentari. En primer lloc, cal indicar que els bancs –article 5 de la UCP 600- en cap cas tracten amb les mercaderies, sinó que ho fan amb documents. Aquest fet, juntament amb l'afirmació de la independència dels crèdits respecte dels contractes, cosa que implica que els bancs no resten sotmesos a aquests – article 4 de la UCP 600-, ens condueix inexorablement a concloure que la negativa del banc no es pot fonamentar en qüestions d'ordre contractual entre les parts compradora i venedora, sinó únicament a qüestions d'idoneïtat de la documentació que els hagi estat aportada. A més, cal tenir en compte el caràcter d'irrevocable dels crèdits documentaris que indica l'article 3 de la UCP 600.

Així, per una banda, el Banc d'Inversions SA no hauria formulat pronunciament quan a la conformitat de la documentació presentada dins del termini establert a l'article 14 de la UCP 600 –de 5 dies hàbils bancaris-, per la qual cosa cal entendre la seva conformitat, de tal manera que procediria realitzar el pagament tal i com estableix l'article 15 de la UCP 600, qüestió que el Banc d'Inversions SA no hauria complert.

Quan a les causes o excepcions que justificarien el no abonament de l'import del crèdit documentari al nostre client, cal referir-nos necessàriament a l'article 16 de la UCP 600, sobre la determinació de no conformitat de la documentació presentada davant del banc, situació en la qual pot rebutjar realitzar l'abonament. Aquesta no conformitat es pot produir a partir de considerar la documentació aportada com a insuficient per manca d'alguns documents, perquè algun d'ells és incomplet, perquè contenen contradiccions, també cal considerar la manca de documents o contradicció d'aquells que han d'acreditar que la mercaderia s'ha embarcat en el port d'origen, per la qual cosa la mercaderia no s'hauria entregat al seu destinatari, el comprador.

PRÀCTICUM:
DOCUMENT 3 – CRÈDIT DOCUMENTARI
1r SEMESTRE 2011/12
ALUMNE: XANDRI I MOLAS, LLUÍS

Jurisprudència consultada:

- STS, 1ª, 558/2011, de 15 de juliol – Sobre modalitat de contractació INCOTERMS
- STS, 1ª, 840/2007, de 12 de juliol – Sobre concepte i contingut dels crèdits documentaris.
- SAP de Las Palmas, 5ª, 429/2003, de 14 de maig – Sobre crèdit documentari.
- STS, Sala Civil, 1209/2002, de 13 de desembre – Sobre responsabilitat del banc concedent de crèdit documentari
- SAP de Guipúscoa, 3ª, 1 de febrer de 2000 – Sobre venda INCOTERMS
- SAP d'Alacant, 5ª, 994/2000, de 30 de novembre – Sobre mercaderies trameses mitjançant sistema INCOTERMS
- STS, Sala Civil, 576/1994, de 17 de juny – Sobre responsabilitat extracontractual del banc avisador